

ע"פ 37095/04/16 - מחמוד מחאג'נה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 37095-04-16 מחאג'נה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אליהו בכר
מבקש	מחמוד מחאג'נה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

הבקשה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בימ"ש השלום בת"א (השופט שמואל מלמד) בת"פ 1328-03-15 מיום 13.3.2016 במסגרתו הושתו על המבקש עונש מאסר בן 9 חודשים בגין הרשעתו בתיק קמא, הופעל כנגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים לריצוי במצטבר ובסה"כ נגזרו על המבקש 15 חודשים לריצוי בפועל. עוד נגזרו על המבקש 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע וכן 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שלא יעבור עבירה של התנגדות למעצר חוקי. עפ"י גזר הדין על המבקש להתייב לריצוי עונשו בתאריך 24.4.2016.

רקע לבקשה

2. כתב האישום המתוקן ייחס למבקש עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וכן שימוש בכוח או איומים למנוע מעצר וזאת לאחר שבתאריך 27.2.2015 בשעה 23:20 התפרץ לרכב לאחר שניפץ את חלון הנוסע הקדמי, הכניס את פלג גופו העליון לרכב וגנב מתוכו תיק שחור. המבקש נתפס בכף ע"י שוטר. כשהשוטר ביקש לעצרו התנגד המבקש למעצר שלא כדין והשתולל.

3. בימ"ש קמא הרשיע את המבקש עפ"י הודאתו בעבירות שיוחסו לו. המבקש נשלח לקבלת תסקיר קצין מבחן וכן לחוו"ד הממונה על עבודות השירות. חווה"ד שהתקבלה מהממונה על עבודות השירות היתה חיובית אך תסקיר קצין המבחן לא המליץ על מאסר שירוצה בעבודות שירות ולפיכך גזר ביהמ"ש קמא על הנאשם את העונשים כאמור לעיל לאחר שבחן את מתחם הענישה הקיים בעבירות בהן עסקין כמו גם את עברו של המבקש ונסיבותיו הפרטניות.

4. לטענת המבקש, מאחר ועסקין בערעור בזכות, יש לתן לו את יומו בבימ"ש זה מבלי שיינזק עת ישהה במאסר בזמן

ערעורו כאשר אין כל אינטרס נגדי לעיכוב ביצוע עונש המאסר. מעבר לכך, דחיית הבקשה תשמוט את הקרקע תחת עתירת המבקש בבסיס ערעור להארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו בשל נסיבות אישיות ומשפחתיות ובכלל זה שיקומו.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטעמה לכל אורך הדרך היא עתרה לעונש מאסר בפועל וכן להפעלת המאסר המותנה. עוד הוסיפה, כי למבקש ניתנה הזדמנות עת נשלח לתסקיר קצין מבחן שיבחן את הארכת התנאי אך התסקיר היה שלילי. מעבר לכך סיכוי הערעור נמוכים, תקופת המאסר כוללת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד ומכאן שאין מקום לעיכוב ביצוע העונש.

דין

6. תחילה יצוין, כי הבקשה הוגשה לביהמ"ש בתאריך 19.4.16 היינו כ- 5 ימים קודם לתחילת ריצוי המאסר למרות שפסק הדין בעניינו של המבקש ניתן ב- 13.3.16. מעבר לכך, נקודת המוצא בבקשות לעיכוב ביצוע גזרי דין הינה ע"פ 11/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: "**הלכת שוורץ**"), במסגרתו התקבלה "גישת האיזון" הדבקה בכלל העקרוני בדבר ביצוע מידי של עונש מאסר (ס' 43 לחוק העונשין), שלו שלושה רציונליים ובהם העדר חזקת החפות עם הרשעה; החשש מפני הפגיעה בביטחון הציבור אם ישוחרר; האינטרס בהרתעת עבריינים. במקביל מותירה הלכת שוורץ שיקול דעת רחב בידי השופט היושב בדין לערוך איזון פרטני בגדרו של כל מקרה לגופו, כאשר במסגרת זו ייבחנו בין השאר חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שנגזרה על המבקש; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהלותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות והשאלה אם הערעור מופנה כלפי ההרשעה עצמה או רק כלפי העונש.

7. בנסיבות דנא, עסקינן במי שלחבתו הרשעות קודמות והוא אף ריצה מאסרים ממושכים למרות גילו הצעיר יחסית, כיום כבן 26 ולחובתו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה שלמרות קיומו בוצעו העבירות בהן עסקינן. מבר לכך, תסקיר שרות המבחן מעלה שקיימת ביחס למבקש מסוכנות ברמה בינונית עד גבוהה, כי ישוב להתנהג באלימות באופן חוזר כבעבר והינו עלול לחזור לנהל אורח חיים עברייני ולביצוע עבירות נוספות על החוק, מאחר ואינו רואה בעייתיות במצבו והוא אף אינו מבטא אחריות לה. תימוכין למסקנה זו מצא שירות המבחן בשרידי סם שנמצאו בבדיקה שנעשתה למבקש וכן בכך שלא עשה דבר על מנת להיכנס למסגרת שיקומית למרות שהופנה לכך.

ב"כ המבקש סבר, כי היה מקום לאפשר למבקש לקבל תסקיר משלים וכפועל יוצא להאריך את התנאי תוך מתן אפשרות למבקש לרצות עונשו בעבודות שירות. לטענת מרשו הוא לא עשה כל שימוש בסמים בתקופה הרלוונטית, ולפיכך ממצאי בדיקת הסמים שעבר אינם נובעים משימוש שהוא עצמו עשה בסם אם כי יתכן שהסם הגיע לגופו בשל שימוש שעשו אחרים בסמוך לו. כך גם טען כי מעבר לאי השימוש בסמים, הוא אף הפסיק לעשות שימוש באלכוהול וכי הוא יכול להוכיח כי כך הם פני הדברים.

8. לאחר שעיינתי בכתב הערעור על נספחיו, כמו גם בבקשת המבקש ותגובת המשיבה, נחה דעתי בנסיבות העניין כי אין כל סיבה לעיכוב ביצוע גזר הדין. עסקינן במי שאין לו זו הפעם הראשונה בה הינו פוגש את שלטונות החוק, הוא אף ריצה מאסרים ארוכים בעברו. כך גם לא קיים רצון בולט מצדו להשתקם והעובדה כי נמצאו שרידי סם אף מעידה,

לפחות כפי עמדתו שלו, כי הסביבה בה הוא חי רוויה בסמים באופן שלא מעיד על רצון להשתקם.

במצב דברים זה, סיכויי הערעור אינם נראים גבוהים. שיקולי הענישה אותם בחן ביהמ"ש קמא נראים סבירים על פניהם ולנוכח מיהותו של המבקש, לא נראה כי ביהמ"ש שקל שיקולים שאינם רלוונטיים או אינם תואמים את חומר הראיות שעמד לנגד עיניו.

לפיכך, דין הבקשה להידחות.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו במועד שנקבע בגזר דינו של בבית המשפט קמא.

ניתנה היום, י"ד ניסן תשע"ו, 22 אפריל 2016, בהעדר
הצדדים.